

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201476
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813201476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Banco Banif Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745, zast. alianciaadvokátov ak, s.r.o., IČO: 36679771, so sídlom Vlčkova 8/A, 811 05 Bratislava žalovanému: I. K., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX Č. XXX, o zaplatenie 1.781,97 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie v časti úroku vo výške 11,18 eur, v časti úroku z omeškania vo výške 261,62 eur, v časti úroku z omeškania nad 9 % ročne zo sumy 2.097,69 eur od 10. 06. 2010 do zaplatenia, zastavuje.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.158,13 eur, úrok z omeškania vo výške 28,97 eur vyčíslený ku dňu 09. 06. 2010, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.086,51 eur od 15. 09. 2011 do zaplatenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v mesačných splátkach po 50-eur splatných vždy každého 30-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám navrhovateľa začínajúc dňom 01. 11. 2013 pod následkami straty výhody splátok.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť sumu vo výške 1.781,97 eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 9.6.2010 vo výške 315,72 eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 9.6.2010 vo výške 290,59 eur, úrokom vo výške 26,92 % ročne z čiastky 1.781,97 eur odo dňa 10.6.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 32,92 % ročne z čiastky 2.097,69 eur odo dňa 10.6.2010 do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 17. 10.2008 bola uzavretá medzi žalobcom ako Veriteľom a žalovaným ako Dlžníkom Zmluva o úvere - individuálne podmienky č. 9875 (ďalej len „Zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú všeobecné úverové podmienky (Zmluva o úvere - všeobecné podmienky) zo dňa 17.10.2008. Na základe Zmluvy poskytol žalobca žalovanému úver vo výške (istina) 2.231,79 eur (67.235 SKK) za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla bližšie špecifikovaného v Zmluve. Výška mesačnej splátky úveru bola v Zmluve dohodnutá na 92,88 eur (2.798 SKK). Počet splátok bol stanovený na 36. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.11.2008, pričom splatnosť ďalších splátok bola stanovená vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť spolu s dohodnutým príslušenstvom za podmienok stanovených v Zmluve. Žalovaný zaplatil žalobcovi 10 splátok úveru, pričom posledná zaplatená splátka bola splatná spolu s dohodnutým zmluvným úrokom dňa 20.8.2009. Od tejto doby žalovaný svoj úver nesplácal, aj to aj napriek skutočnosti, že listom

zo dňa 14.5.2010 vyzval žalobca žalovaného na plnenie svojich zmluvných povinností s upozornením, že ak nastane omeškanie s platbou jednej splátky viac ako 3 mesiace, vyhlási splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami. Podľa ust. bodu 19. všeobecných úverových podmienok ak je dlžník v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 30 dní, táto skutočnosť „oprávňuje veriteľa, aby vyhlásil úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k úveru splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia Pltníkovi na poslednú Veriteľovi známu adresu,“ a zakladá „dlžníkov záväzok splatiť ku dňu splatnosti celkovú sumu doteraz neuhradených splátok, úrokov, úrokov z omeškania, celú sumu istiny, a všetkých iných požadovaných a oprávnených nárokov, nákladov a výdavkov Veriteľa, a všetky náklady vynaložené Veriteľom v súvislosti s nadobudnutím držby a predajom vozidla určené Veriteľom vo výške skutočne vynaložených súm.“ Listom odoslaným dňa 1.6.2010 informoval žalobca žalovaného, že nakoľko je v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 3 mesiace, v súlade s bodom 19. všeobecných úverových podmienok vyhlasuje celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú splatným k 9.6.2010 (ďalej len „dlžná suma“). Zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Do dnešného dňa nebola žalobcovi dlžná suma zaplatená. V zmysle ust. bodu 10 všeobecných úverových podmienok: „ V prípade, ak akákoľvek suma, ktorú má zaplatiť Dlžník Veriteľovi za podmienok tejto úverovej zmluvy, najmä mesačná splátka, prípadne celá istina po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nie je zaplatená v lehote jej splatnosti, Dlžník sa zaväzuje zaplatiť z tejto sumy úrok z omeškania. Úrok z omeškania sa určuje za ročné obdobie, pričom sa určuje ročná sadzba úroku z omeškania, ktorá je o 6 % vyššia ako ročná úroková sadzba dohodnutá v individuálnych podmienkach. Úrok z omeškania je splatný uplynutím lehoty splatnosti sumy, na ktorú sa vzťahuje. Ročná úroková sadzba dohodnutá v článku II Zmluvy je vo výške 26,92 %, tj. úrok z omeškania predstavuje 32,92 % p.a.

Žalovaný k žalobe uviedol, že so žalobou žalobcu súhlasí, žiadal však o povolenie uhradiť pohľadávku v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou o úvere - individuálne podmienky zo dňa 17.10.2008, zmluvou o úvere - všeobecné podmienky, finančným plánom žalovaného, upozornením zo dňa 14.5.2010, vyhlásením splatnosti a výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 29.5.2010, poštovým podacím hárkom, zmluvou zriadení záložného práva -individuálne podmienky zo dňa 17.10.2008, zmluvou zriadení záložného práva -všeobecné podmienky zo dňa 17.10.2008. Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa s vyjadrením žalobcu doručeným súdu dňa 9.8.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 9.8.2013 uviedol, že žalobca berie žalobu čiastočne späť a zároveň opravuje žalobu čiastočne v časti nezaplateného úroku odo dňa uzavretia zmluvy do 9.6.2010 vo výške 315,72 eur (-11,18 eur), čiastočne v časti nezaplateného úroku z omeškania do 9.6.2010 vo výške 290,59 eur (-261,62 eur), čiastočne v časti úroku z omeškania vo výške 32,92 % (-23,92 %) ročne z čiastky 2.097,69 eur (-11,18 eur) odo dňa 10.6.2010 do zaplatenia. Po čiastočnom späťvzati žiadal žalobca, aby súd zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.781,97 eur spolu s nezaplateným úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 9.6.2010 vo výške 304,54 eur, nezaplateným úrokom z omeškania do 9.6.2010 vo výške 28,97 eur, úrokom vo výške 26,92 % ročne z čiastky 1.781,97 eur odo dňa 10.6.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z čiastky 2.086,51 eur odo dňa 10.6.2010 do zaplatenia a trovy konania. Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 17.10.2008 Zmluvu o úvere - individuálne podmienky č. 9875, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné úverové podmienky (ďalej aj len ako „zmluva“). Podľa bodu 22. Všeobecných úverových podmienok bola táto úverová zmluva uzatvorená s súladom s ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanému odporcovi úver vo výške 2.231,79 eur za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla zn. Škoda Felícia 1,3 Lxi, rok 1995, bližšie špecifikovaného v bode I. zmluvy. Výška mesačnej splátky úveru bola dohodnutá na 92,88 eur a žalovaný sa pôvodne zaviazal splatiť úver v 36 mesačných splátkach vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. V súlade s ust. bodu 1. a 2. Všeobecných podmienok bola na účet predajcu predmetného motorového vozidla uvedeného v bode I. Individuálnych podmienok, spoločnosti: CLASSIK s.r.o., so sídlom Čemernianska 140, 093 03 Vranov nad Topľou, po odpočítaní spracovateľského poplatku podľa bodu II. Individuálnych podmienok vo výške 256,75 eur, poukázaná suma vo výške 1.975,04 eur. Listom zo dňa 14.5.2010 žalobca upozornil žalovaného, že nespláca svoje

splatné záväzky z uzatvorenej Zmluvy o úvere č. 9875, a že v prípade, ak bude v omeškaní s platbou jednej splátky úveru o viac ako 30 dní, v súlade s bodom 19. Všeobecných úverových podmienok, sa celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, stane splatným. Žalovaný bol súčasne upozornený, že v prípade neuhradenia svojich záväzkov, žalobca pristúpi k vymáhaniu pohľadávok súdnou cestou. Vzhľadom na skutočnosť, že Vyhlásenie splatnosti bolo žalovanému zaslané dňa 1.6.2010, v súlade s ust. bodu 19. Všeobecných úverových podmienok sa stal úver a celé jeho príslušenstvo, spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k úveru, splatným dňa 9.6.2010 (t.j. k ôsmemu dňu odo dňa odoslania Vyhlásenia žalovanému) a z tohto dôvodu si žalobca uplatňuje úrok a úrok z omeškania odo dňa 10.6.2010. V súvislosti s dojednanou odplatom (výškou zmluvného úroku) za poskytnutie úveru žalobca poukázal na ust. § 3 ods. 10 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (17.10.2008), podľa ktorého odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. V zmysle ust. § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru: „ Výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, s výnimkou podľa odseku 2, nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných údajov o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, (zverejnené Ministerstvom financií SR) predstavuje v prípade predmetnej úverovej zmluvy hodnotu 54,50 % (spotrebiteľský úver bol poskytnutý vo výške 2.231,79 eur (67.235,- Sk), so zabezpečením vo forme záložného práva a so splatnosťou 3 rokov). Je teda splnená aj podmienka vzťahujúca sa k ochrane spotrebiteľa. Žalovanému bol v súlade s uzatvorenou úverovou zmluvou poskytnutý úver vo výške 2.231,79 eur tak, ako je uvedené aj vo finančnom pláne. Istina vo výške 1.782,01 eur pozostáva z rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru žalovanému (2.231,79 eur) a súčtom na istinu pripadajúcich súm z jednotlivých žalovaným zaplatených splátok úveru. Žalovaný uhradil celkovo 10 splátok úveru. Na poníženie istiny tak bola použitá suma vo výške 449,78 eur tak ako je uvedené vo finančnom pláne (2.231,79 eur - 449,78 eur = 1.782,01 eur). Žalobca aj napriek skutočnosti, že z vyššie uvedených dôvodov má nárok na zaplatenie istiny vo výške 1.782,01 eur zotrúva na v návrhu uplatnenej čiastke vo výške 1.781,97 eur. Žalobca si uplatňuje zaplatenie nezaplateného úroku (úroku ako odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov) za jednotlivé nezaplatené splátky úveru odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti až do dňa vyhlásenia splatnosti celého úveru (9.6.2010) vo výške 304,54 eur. Deň vyhlásenia splatnosti je pritom dňom, keď sa stali z dôvodu nezaplatenia jednej splátky po dobu dlhšiu ako 30 dní splatnými všetky splátky úveru, a to aj tie, ktoré mali byť splatné až po tomto dni (tak ako je bližšie uvedené v bode II. odsek štvrtý a piaty žaloby). Úrok sa počíta z istiny, ktorá sa vždy poníži o každú jednotlivú predchádzajúcu (neuhradenú) splátku úveru. Suma vo výške 304,54 eur predstavuje úrok vo výške 26,92 % pripadajúci k deviatim splátkam úveru, t.j. k 11.-tej až 19.-tej splátke úveru, tak ako je uvedené vo finančnom pláne. Žalobca si z vyššie uvedených dôvodov preto uplatňuje nárok na zaplatenie nezaplateného úroku (úroku ako odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov) za jednotlivé nezaplatené splátky úveru odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti až do dňa vyhlásenia splatnosti celého úveru (9.6.2010) vo výške 304,54 eur. Žalobca uplatňuje zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z 11 -tej až 19.-tej neuhradenej splátky úveru, do dňa vyhlásenia splatnosti úveru (9.6.2010). Nakoľko sa úrok z omeškania vzťahuje na omeškanie odporcu s uhradením viacerých mesačných splátok, počítajú sa úroky z omeškania z výšky každej neuhradenej mesačnej splátky úveru až do dňa vyhlásenia splatnosti úveru, t.j. z istiny vo výške 92,88 eur. Žalobca má nárok požadovať od žalovaného nezaplatený úrok odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 9.6.2010 vo výške 28,97 eur, ako vyplýva z vyššie uvedeného výpočtu. Nárok žalobcu požadovať okrem úrokov z omeškania aj zmluvné úroky, ktoré predstavujú odplatu za poskytnutý úver vyplýva z ust. § 497 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého bola úverová zmluva medzi žalobcom a žalovaným uzavretá. Podľa ust. bodu 19. Všeobecných úverových podmienok ak je dlžník v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 30 dní, táto skutočnosť „oprávňuje veriteľa, aby vyhlásil úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k úveru splatnými, a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia Dlžníkovi na poslednú Veriteľovi známu adresu“ a zakladá „Dlžníkov záväzok

splatiť ku dňu splatnosti celkovú sumu doteraz neuhradených splátok, úrokov, úrokov z omeškania, celú sumu istiny, a všetkých iných požadovaných a oprávnených nárokov, nákladov a výdavkov Veriteľa, a všetky náklady vynaložené Veriteľom v súvislosti s nadobudnutím držby a predajom vozidla určené Veriteľom vo výške skutočne vynaložených súm." Listom odoslaným dňa 1.6.2010 informoval žalobca žalovaného, že nakoľko je v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako 30 dní, v súlade s bodom 19. Všeobecných úverových podmienok vyhlasuje celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú splatným k 9.6.2010. Žalovaný však celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú (t.j. aj so zmluvným úrokom) žalobcovi nezaplatil a tým sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. V tejto súvislosti poukazujeme aj na uznesenie NS SR spis. zn.: 4Obo 143/1998, v zmysle ktorého „Zmluvou o úvere sa dlžník zaväzuje vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka, preto dôsledkom omeškania s ich platením je zo zákona vyplývajúca povinnosť platiť úroky z omeškania." V tomto uznesení NS SR ďalej uviedol: „Osoba prijímajúca úver (dlžník) zo zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka preberá jednak povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a od doby poskytnutia peňažných prostriedkov do dňa ich vrátenia aj povinnosť platiť úroky... Úroky v tomto prípade nie sú sankciou za porušenie povinnosti, ale stávajú sa súčasťou peňažného záväzku dlžníka. Preto aj omeškanie s ich platením zákon sankcionuje povinnosťou platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania. Ide o odlišnú situáciu, než akú riešil judikát R 70/1994, podľa ktorého za omeškanie s platením úrokov z omeškania už dlžníkovi nevzniká ďalšia povinnosť platiť úroky z omeškania." Žalobca si preto uplatňuje právo aj na zaplatenie úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov, ktoré odporca žalobcovi neuhradil (resp. je s ich platením v omeškaní). Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje odo dňa 10.6.2010, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti celého úveru, nakoľko po dni nasledujúcom po dni vyhlásenia splatnosti úveru má nárok požadovať od žalovaného zaplatenie neuhradenej časti úveru (istiny) spolu s príslušenstvom. (t.j. aj so zmluvným úrokom). Suma 2.086,51 eur pozostáva zo súčtu neuhradenej časti úveru (istiny) vo výške 1.781,97 eur a neuhradeného zmluvného úroku v uplatňovanej výške 304,54 eur. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia nezaplatenej splatnej časti úveru, ktorý sa stal predčasne splatným, nakoľko si žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy prestal plniť včas a riadne. Žalobca postupoval v súlade s platným právom a úverovými podmienkami a ku dňu 9.6.2010 sa úver stal predčasne splatným, čím žalovaný stratil možnosť splácať úver formou dohodnutých splátok, t.j. stratil výhodu splátok, ako sankciu za neplnenie svojich zmluvných povinností, a zároveň mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi jednorazovo celú peňažnú sumu aj s príslušenstvom.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že súhlasí s uplatnenou pohľadávkou, túto je ochotný uhradiť, avšak žiada 20-eurové mesačné splátky, pretože ako uviedol, má päť detí, manželka nerobí, on je tiež nezamestnaný, nemôže sa ani zamestnať, pretože je nemocný. Spolu s manželkou poberá dávku v hmotnej núdzi spolu s aktivačným príspevkom v sume 370 eur, pričom manželka S. nepracuje. Bývajú v nájomnom byte, za ktorý za nájom platíme 30 eur, 80 elektrinu, 44 vodu a 300 eur raz ročne vyjde vlečka dreva. Má deti I. 17-ročnú, S. 18-ročnú, I. 21-ročného s tým, že nikto z nich nerobí.

Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 17.10.2008 úverovú zmluvu č. 9875, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.231,79 eur za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla. Výška mesačnej splátky úveru bola v zmluve dohodnutá na 92,88 eur, pričom žalovaný mal úver uhradiť 36. splátkami. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.11.2008, pričom splatnosť ďalších splátok bola stanovená vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Súčet všetkých platieb podľa zmluvy predstavuje 3.283,81 eur. Ročná úroková sadzba bola medzi účastníkmi dohodnutá vo výške 26,92%. Zároveň bola medzi účastníkmi konania uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva k vozidlu, ktoré bolo kúpené z prostriedkov poskytnutých podľa predmetnej úverovej zmluvy. Išlo o vozidlo zn. Škoda Felicia, VIN: TMBEFF613X7087530, rok výroby 1999.

Žalovaný podpisom potvrdil, že súhlasí so Všeobecnými podmienkami vytlačenými a neoddeliteľne pripojenými k Individuálnym podmienkam, potvrdil, že si prečítal a porozumel tak Individuálnym podmienkam ako aj Všeobecným podmienkam a zaväzuje sa dodržiavať všetky ich ustanovenia.

V bode 4. Všeobecných podmienok sa uvádza, že dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi úver určený v oddiele II Individuálnych podmienok, t.j. vrátiť istinu a zaplatiť úroky týkajúce sa istiny a všetky ostatné platby a výdavky uvedené v tejto úverovej zmluve, v postupných mesačných splátkach určených v individuálnych podmienkach.

Podľa bodu 10. Všeobecných podmienok, v prípade, ak akákoľvek suma, ktorú má zaplatiť Dlžník Veriteľovi za podmienok tejto Úverovej zmluvy, najmä mesačná splátka, prípadne aj celá istina po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nie je zaplatená v lehote jej splatnosti, Dlžník sa zaväzuje zaplatiť z tejto sumy úrok z omeškania. Úrok z omeškania sa určuje za ročné obdobie, pričom sa určuje ročná sadzba úroku z omeškania, ktorá je o 6 % vyššia ako ročná úroková sadzba dohodnutá v Individuálnych podmienkach. Úrok z omeškania je splatný uplynutím lehoty splatnosti sumy, na ktorú sa vzťahuje.

V zmysle bodu 18. Všeobecných podmienok, dlžník je povinný uhradiť všetky poplatky podľa sadzobníka verejne prístupného v priestoroch Veriteľa. Dlžník týmto udeľuje Veriteľovi svoj súhlas a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený jednostranne zmeniť výšku týchto poplatkov a prípadne rozšíriť zoznam poplatkov o nové poplatky. Tieto poplatky sa nepovažujú za súčasť splátok uvedených v bode II Individuálnych podmienok Úverovej zmluvy a stanú sa splatnými v ich plnej výške spolu s prvou splátkou, ktorá nasleduje po uskutočnení a ukončení činnosti, na základe ktorej sú účtované. V prípade ak je Dlžník v omeškaní s platením týchto poplatkov, Dlžník zaplatí Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,2% denne z dlžnej sumy okrem úroku z omeškania dohodnutého v bode 10. Dlžník podpísaním Úverovej zmluvy potvrdzuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a že s ním súhlasí.

Podľa bodu 19. Všeobecných podmienok, Dlžník a Veriteľ súhlasia, že vznik akejkoľvek z nasledovných skutočností vo vzťahu k Dlžníkovi predstavuje skutočnosť defaultu (neplnenia), oprávňuje Veriteľa aby vyhlásil Úver a celé jeho príslušenstvo spolu so všetkými platbami, ktoré sa vzťahujú k Úveru splatnými a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia Dlžníkovi na poslednú Veriteľovi známu adresu zakladajú Dlžníkov záväzok splatiť ku dňu splatnosti celkovú sumu doteraz neuhradených splátok, úrokov, úrokov z omeškania, celú sumu istiny, a všetkých iných požadovaných a oprávnených nárokov, nákladov a výdavkov Veriteľa, a všetky náklady vynaložené Veriteľom v súvislosti s nadobudnutím držby a predajom Vozidla (náklady týkajúce sa vyhľadania a nájdenia Dlžníka a Vozidla, dopravy, skladovania, technických kontrol, opätovného predaja Vozidla) určené Veriteľom vo výške skutočne vynaložených súm. V prípade ak Dlžník neuhradí celú sumu istiny ku dňu jej splatnosti určenom ako dôsledok vyhlásenia splatnosti úveru, jeho príslušenstva a platieb vzťahujúcich sa k úveru, Veriteľ je oprávnený požadovať z celej sumy splatnej istiny dohodnutý úrok až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny ako aj požadovať z celej sumy splatnej istiny dohodnutý úrok z omeškania až do úplného uhradenia celej sumy splatnej istiny, a (iv) oprávňujú Veriteľa m vymáhanie splatenia Úveru a akýchkoľvek súvisiacich platieb akýmkoľvek právnymi prostriedkami, vrátane výkonu záložného práva na Vozidlo podľa podmienok Záložnej zmluvy a požadovania plnenia z Ručiteľského vyhlásenia:

(i) Dlžník je v omeškaní s platbou jednej splátky Úveru viac ako 30 dní;

(ii) Dlžník je v omeškaní s platením dvoch splátok Úveru;

(iii) Dlžník je v omeškaní s platením úrokov, poplatkov alebo iných platieb podľa Úverovej zmluvy viac ako 60 dní;

(iv) Dlžník porušil akúkoľvek jeho povinnosť určenú v tejto Úverovej zmluve;

(v) akákoľvek informácia, údaj, vyhlásenie alebo potvrdenie Dlžníka sa stane nepravdivým, nesprávnym alebo zavádzajúcim;

(vi) Veriteľ má všetky dôvody domnievať sa, že splatenie Úveru a akejkoľvek súvisiacej platby Dlžníkom je ohrozené;

(vii) Dlžník nespláca akékoľvek dlžné sumy vo vzťahu k iným jeho veriteľom alebo nesplní akýkoľvek právoplatný rozsudok súdu alebo inej úradnej autority;

(viii) voči Dlžníkovmu majetku bolo začaté akékoľvek exekučné konanie alebo Dlžník vstúpil do likvidácie;

(ix) na majetok Dlžníka bol podaný Dlžníkom alebo treťou osobou návrh na vyhlásenie konkurzu;

(x) Dlžník zruší povolenie na inkaso alebo trvalý prevodný príkaz a znemožní Veriteľovi prijímať platbu spôsobom podľa článku 9 tejto Úverovej zmluvy;

(ix) hodnota Vozidla určená Veriteľom podľa jeho trhovej ceny klesne o 40% vo vzťahu k jeho kúpnej cene alebo Dlžník stratí možnosť dispozície s Vozidlom, a tak ohrozí splatenie Úveru (ďalej aj ako 'Skutočnosť defaultu (nedostatku)').

V zmysle bodu 22. Všeobecných podmienok, táto Úverová zmluva sa riadi podľa zákonov a predpisov Slovenskej republiky a uzatvára sa podľa § 497 anasl. zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov. Dlžník týmto potvrdzuje, že bol oboznámený a získal všetky informácie, ktoré sú potrebné za účelom uzavretia Úverovej zmluvy podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V prípade rozporu medzi ustanoveniami Úverovej zmluvy a dispozitívnymi ustanoveniami všeobecne záväzných predpisov budú platiť ustanovenia Úverovej zmluvy.

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa

rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Ako vyplýva z § 3 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

V zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním doručeným súdu dňa 9.8.2013 žalobca zobral späť žalobu v časti nezaplateného úroku odo dňa uzavretia zmluvy do 9.6.2010 vo výške 315,72 eur (-11,18 eur), čiastočne v časti nezaplateného úroku z omeškania do 9.6.2010 vo výške 290,59 eur (-261,62 eur), čiastočne v časti úroku z omeškania vo výške 32,92 % (-23,92 %) ročne z čiastky 2.097,69 eur (-11,18 eur) odo dňa 10.6.2010 do zaplatenia. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konanie v rozsahu späťvzatia zastavil.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.231,79 eur za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla. Výška mesačnej splátky úveru bola v zmluve dohodnutá na 92,88 eur, pričom žalovaný mal úver uhradiť 36. splátkami. Súčet všetkých platieb podľa zmluvy predstavuje 3.283,81 eur. Ročná úroková sadzba bola medzi účastníkmi dohodnutá vo výške 26,92%.

Keďže si túto svoju povinnosť žalovaný neplnil, žalobca dňa 29.5.2010 zosplatnil celý úver a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy pozostávajúcej z istiny vo výške 1.781,97 eur, dlžného úroku vo výške 26,92 % p.a. zo sumy 2.231,79 eur od 17.10.2008 do 5.6.2010 vo výške 315,72 eur, úroku z omeškania/zmluvnej pokuty do 5.6.2010 vo výške 290,59 eur, dlžného úroku vo výške 26,92 % p.a. 20 sumy 1.781,97 eur od 6.6.2010 až do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 32,92 % p.a. zo sumy 2.097,69 eur od 6.6.2010 až do zaplatenia, nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva vo výške 331,94 eur. Podľa finančného plánu žalovaného, tento uhradil žalobcovi celkom sumu 928,80 eur.

Ďalej súd zistil, že hoci podľa bodu 22. Všeobecných podmienok, táto Úverová zmluva sa uzatvárala podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov. Ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, keďže odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru činila za 3 roky sumu 1111,89 eur (z úveru 2.231,79 eur), výška ročného úroku z úveru tak predstavuje 16,61 % (Výpočet - $1111,89:3 \times 100:2231,79=16,61\%$). Ide o orientačný výpočet zohľadňujúci skutočnosť, že žalovaný mal uhradiť úver v 36 splátkach po 92,88 eur. Pri výpočte súd postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov v októbri 2008 činil úrok 13,76 % p.a. Z uvedeného je zrejmé, že ročný dohodnutý úrok medzi účastníkmi (16,61% ročne) podstatne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Uvedená suma teda predstavuje primeranú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru za celé obdobie, na ktoré bol predmetný úver poskytnutý. Trvanie úveru je uvedené aj v samotnej úverovej zmluve (od 20.11.2008 do 20.10.2011). Celkové navýšenie (odplata za úver) tak predstavuje 49,82 % z poskytnutého úveru.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že maximálna výška odplaty pre obdobné zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola nariadením vlády ustanovená vo výške 54,50 % úveru.

Žalobcom požadovaná celková odplata za poskytnutie úveru predstavuje sumu 1111,89 eur, čo je 49,82 %-né navýšenie sumy úveru poskytnutej žalovanému. Celková žalobcom požadovaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, tak neprekračuje odplatu stanovenú nariadením vlády.

K prekročeniu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru by však mohlo dôjsť, ak by súd priznal žalobcovi požadovaný úrok z úveru vo výške 26,92% neobmedzene do dňa zaplataenia.

Aj vzhľadom k vyššie uvedenému súd nepriznal žalobcovi úrok z úveru do dňa zaplataenia, ako to požaduje žalobca (odhliadnuc od samotnej požadovanej výšky úveru 26,92% ročne z nesplatenej istiny, ktorá viac ako dvojnásobne prekračuje mieru úrokov 13,76% poskytovaných v tomto období bankami), ale priznal žalobcovi úrok z úveru za obdobie, na ktoré bolo dohodnuté trvanie úveru podľa Individuálnych podmienok úverovej zmluvy. Za primerané súd určil úroky z úveru vo výške 16,61% ročne, ako už bolo uvedené vyššie. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V danom prípade totiž došlo k dohode medzi dodávateľom -žalobcom a spotrebiteľom-žalovaným o odplate za poskytnutý úver, pričom obdobie za ktoré patrí žalobcovi odplata za úver bolo v zmluve vymedzené časovým intervalom odo dňa 20.11.2008 do dňa 20.10.2011.

Súd žalobcovi nepriznal ani nárok na spracovateľský poplatok v sume 256,75 eur, ktorá suma bola žalovanému odpočítaná od poskytnutého úveru, v dôsledku čoho mu bolo poukázaných iba 1.975,04 eur. Nárok na spracovateľský poplatok dohodnutý v individuálnych podmienkach zmluvy súd považuje neopodstatnený. Jednak predstavuje až 13% z celkovej poskytnutej sumy úveru a zároveň požadovanie úhrady tzv. spracovateľského poplatku súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je totiž nevyhnutné, aby sa nimi platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Možno len predpokladať, že poplatok je za napísanie zmluvy a posúdenie bonity záujemcu o úver. V tejto súvislosti možno poukázať na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3.5.2010 č.k. AZ 17U192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokov miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vyšší krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

Keďže žalovaný celkove uhradil žalobcovi sumu 928,80 eur, ktorú v súlade s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd započítal na úhradu dlžnej istiny a zároveň na tento dlh započítal aj sumu uhradeného spracovateľského poplatku v sume 256,75 eur, dlh žalovaného činí nesplatená istina v sume 1046,24 eur a úrok z úveru vo výške 1111,89 eur a k zaplataeniu tejto sumy spolu vo výške 2158,13 eur ho súd aj zaviazal.

Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Aj keď žalobca požadoval istinu s vyčísleným úrokom z úveru spolu v sume 2086,51 eur, súd neprekročil návrh žalobcu, nakoľko zamietnutý úrok z úveru žalobcom požadovaný vo výške 26,92% ročne zo sumy 1781,97 eur od 10.6.2010 do zaplataenia, predstavuje po vyčíslení iba do dňa podania žaloby sumu 1281,40 eur.

Súd žalovaného zaviazal aj k zaplataeniu úrokov z omeškania požadovaných žalobcom jednak vyčíslených pri zákonnej sadzbe úroku z omeškania 9% z jednotlivých dlžných splátok do dňa 9.6.2010 v sume 28,97 eur a zároveň vo výške 9% ročne zo žalobcom požadovanej sumy 2.086,51 eur

od 10.6.2010 (deň nasledujúci po zosplatnení celého dlhu) do zaplatenia, ktorý úrok z omeškania neprevyšuje zákonné úroky z omeškania podľa §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu. Ku dňu 9.6.2010 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1% p.a., úroky z omeškania tak predstavujú 9% ročne. Suma vyčíslených úrokov z omeškania 28,97 eur bola vypočítaná z výšky jednotlivých splátok pri zákonnej sadzbe 9% ročne, čo je zrejme z podania žalobcu doručeného súdu dňa 9.8.2013.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na zlú finančnú situáciu žalovaného, ktorý má päť detí, jeho manželka nepracuje, on je tiež nezamestnaný a spolu s manželkou poberá dávku v hmotnej núdzi spolu s aktivačným príspevkom v sume 370 eur, súd povolil odporcovi uspokojiť nárok navrhovateľa v splátkach poukazujúc na ust. § 160 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čia stočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c) a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto

záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzatí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 1. 2011, sp. zn. 6 M Cdo 19/2010).

Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Pretože žalobca zobral žalobu čiastočne späť, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť v tejto časti zastavené. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Vzhľadom na vyššie cit. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, má ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby dňa 8.2.2013. Žalobca požadoval istinu 1781,97 eur, úrok z úveru v sume 315,72 eur, úrok z omeškania v sume 290,59 eur, úrok z úveru vo výške 26,92% zo sumy 1781,97 eur od 10.6.2010 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1281,40 eur, úrok z omeškania vo výške 32,92% ročne zo sumy 2.097,69 eur odo dňa 10.6.2010 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1844,64 eur.

Z uplatnenej sumy 5514,32 eur (do podania žaloby) žalobcovi bolo priznaných 2451,02 eur (vyčíslené do podania žaloby).

Žalobcov úspech tak predstavoval 44,49 % a neúspech 55,51 %.

Žalovaný bol teda v predmetnej veci úspešnejším účastníkom konania. Po odrátaní neúspechu žalovaného v konaní od jeho úspechu (55,51% - 44,49%), tento účastník má právo na náhradu 11,02 % trov konania. Žalovaný sa však práva na náhradu trov konania zriekol, preto mu súd ani náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.